

ledning til Tvistigheder paa et Omraade af stor politisk Betydning, kan Mindretallet allerede af den Grund ikke bifalde den foreslaaede Affattelse, mod hvis Realitet der derhos ogsaa haves afgørende Indvendinger. Saaledes som den er affattet, maa Mindretallet nærmest fortolke den derhen, at Valgkredsene først og fremmest skulle have „omtrent“ samme Størrelse. Da det nu ikke vil være muligt i alle Tilfælde at give dem nøjagtig samme Størrelse, kan Mindretallet ikke have noget imod Tilføjelsen af Udtrykket „omtrent“, der ogsaa er i Overensstemmelse med den gældende Regel. At Størrelsen dernæst skal fastsættes paa Grundlag af Indbyggerantallet, er Mindretallet ogsaa enig i; men naar der derefter tilføjes „under Hensyntagen til Vælgertal“, saa maa Mindretallet forstaa denne Tilføjelse til den gældende Grundlovsregel derhen, at Hensynet til Indbyggertallet ved Fastsættelsen af Kredsenes Størrelse kan lempes efter Hensyn til Vælgertallet, saaledes at et Omraade med samme Indbyggertal dog ikke stilles lige med et andet til at kunne udgøre en Folketingsvalgkreds, naar samme Indbyggertal ikke indeholder samme Antal Vælgere. Denne Grundsatning kan Mindretallet ikke bifalde; thi Folketingsmændene repræsentere ikke blot Vælgerne, men hele Befolkningen, ogsaa dens ikke-valgberetigede Bestanddele, Kvinder, Tyende, Børn, fremmede m. v., og de sidstnævnte Bestanddele maa derfor efter Mindretallets Formening ogsaa medregnes fuldt ud til at udgøre den Befolkning, som Folketingsmændene repræsentere. Naar det dernæst yderligere bestemmes, at Valgkredsene skulle fordeles under Hensyntagen til Befolkningstæthed, saa maa Mindretallet nærmest forstaa denne Bestemmelse saaledes, at jo mere spredt Befolkningen bor, et desto mindre Antal Indbyggere kan man nøjes med til at udgøre en Valgkreds, saaledes at den territoriale Udstrækning kan erstatte Indbyggertallets Indskrænkning. Men heller ikke den Regel kan Mindretallet skænke sit Bifald. Den maatte vel væsentlig søge sin Begrundelse i Hensynet til den større Besværighed, som Valgkredsens større Udstrækning i mindre tætbebyggede Egne vilde medføre ved Udøvelsen af Valgrettigheden, naar man der vilde kræve det fulde Indbyggerantal til Dannelsen af Valgkredsen. Men naar man betænker, at Folketingsvalgene regelmæssig kun foregaa hvert tredje Aar, skønner Mindretallet ikke, at den dermed forbundne Ulejlighed skulde være saa stor,

at der af Hensyn dertil burde træffes særlige Foranstaltninger ved Valgkredsens Ordning til at mindske den, tilmed da den Mindskelse kun vilde være forholdsvis ringe. Hertil kommer, at Udviklingen og Forbedringen af Kommunikationsmidlerne i høj Grad have bidraget til at lette Vejen til Valgstedet, og tilmed findes der et stort Antal Køretøjer paa Landet, hvor derhos de, der ere i Besiddelse af dem, nok ville være redebonne til at befordre deres Meningsfæller. Til disse saglige Indvendinger kommer endnu den, at de anførte Tilføjelser til Regelen gennemgaaende ville blive til Skade for København og Købstæderne samt købstadlignende Bebyggelsesomraader, i hvilke Bebyggelsesforholdene i alle Tilfælde ere tættere og Vælgertallet af forskellige Aarsager, saasom navnlig en større Samling af Ungdom, Kvinder, fremmede m. v., erfaringsmæssig kan forventes at ville være forholdsvis lavere. Eksempelvis skal blot anføres, at medens Antallet af hienholdsviis Mænd og Kvinder i hele Kongeriget stiller sig som 1,257,765 til 1,331,154, altsaa med et samlet Overskud for Kvindernes Vedkommende af 73,389, findes der i København af Mænd 194,980 og af Kvinder 231,560, altsaa alene i København et Overskud af 36,580 Kvinder. Ved at optage de heromhandlede Tilføjelser som Grundlovsbestemmelser vilde der derfor begaaes en yderligere Uret mod København og Købstæderne samt andre tættere bebyggede Egne i Henseende til Lighedsgrundsætningens Hævdelse ved Valgrettens Gennemførelse og Ordning.

Det maa nemlig ikke overses, at Landet allerede er i høj Grad favoriseret paa Byernes Bekostning ved Landstingets Sammensætning.

Saaledes har Københavns 7 valgte Repræsentanter i Landstinget, eller, naar bortses fra Færøerne, 7 af 53 valgte Medlemmer, medens dens Befolkning i Forhold til Landets samlede Indbyggerantal, bortset fra Færøerne, udgør paa det nærmeste en Sjattedel (426,540 af 2,588,919), og det derefter ogsaa burde have en Sjattedel af 53, eller paa det nærmeste 9 Medlemmer, og denne Ulighed vil vokse, jo stærkere Hovedstadens Befolkning i Forhold til det øvrige Lands øges.

Hvad dernæst angaar Købstædernes og Frederiksbergs Repræsentanter i Landstinget, udgør Antallet af deres Valgmænd en Femtedel af det samlede Antal Valgmænd og umiddelbare Vælgere, der deltage i Valget af Landstingsmænd. Dette For-